

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: «Εκπαίδευση των παιδιών Ρομά»

Επιστημονικός Υπεύθυνος: **Γεώργιος Π. Μάρκου**
Καθηγητής Παιδαγωγικής

«Ο ΜΩΒΙ ΚΑΙ ΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΧΕΡΑΚΙΑ»

Μια ιστορία για δραματοποίηση

Επιστημονικός Σχεδιασμός: **Παπαγιάννη Βούλα**

Συγγραφή: **Ερωφίλη Λέκκα**

ΑΘΗΝΑ 2012

«Ο ΜΩΒΙ ΚΑΙ ΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΧΕΡΑΚΙΑ»

Μια ιστορία για δραματοποίηση

Ο ΜΩΒΙ ΚΑΙ ΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΧΕΡΑΚΙΑ

Η ιστορία του Μωβί, είναι η ιστορία ενός μικρού σαπουνιού με ανήσυχο πνεύμα, που αποφασίζει να ταξιδέψει, να φύγει από την χώρα του τη Σαπόνα, να βρει αυτό το «παραπάνω» που «νιώθει» πως υπάρχει – «κάτι» που πρέπει να μάθει! Σύντομα γνωρίζει δυο φίλους που θα του αλλάξουν τη ζωή αλλά και τη ζωή όλων των σαπουνιών που κατοικούν στη Σαπόνα!

Προτεινόμενοι τρόποι υλοποίησης των (σχετικών με την ιστορία) δραστηριοτήτων.

Μπορούμε πρώτα να αφηγηθούμε ή να διαβάσουμε το παραμύθι στα παιδιά και μετά να υλοποιήσουμε τις δραστηριότητες ή να διακόπτουμε την αφήγηση και να «παίζουμε»... ενδιάμεσα..

Το ζητούμενο είναι η ιστορία να «δουλεψει» και να «αξιοποιηθεί» από την ομάδα με αυτοσχεδιασμούς, δραματοποιήσεις, παιχνίδια ρόλων, «κουκλοθέατρο», αλλά και άλλες καλλιτεχνικές δραστηριότητες.

Ο Αφηγητής ή οι αφηγητές της ιστορίας είναι συγχρόνως και ο/οι εμπνευστής/ες της ομάδας – υπεύθυνος/οι για τις δραστηριότητες και τη συμμετοχή των παιδιών σε αυτές.

Θα βοηθούσε πολύ, να φέρουμε στην τάξη διάφορα σαπουνία και να τα απλώσουμε μπροστά στην ομάδα. Φροντίζουμε να υπάρχει ένα μικρό τετράγωνο με άρωμα λεβάντας, ο Μωβί, ίσως ένα μεγάλο πράσινο σαπούνι για τον σοφό δάσκαλο του Μωβί, κάποιο για τον φίλο του τον Τριαντάφυλλο...κ.λπ... που μαζί με τα υπόλοιπα σαπουνάκια που πιθανώς έχουμε, θα τα χρησιμοποιήσουμε σαν «κούκλες» για ένα αυτοσχέδιο κουκλοθέατρο.

Τα σημεία στην ιστορία που υποδεικνύονται (με κόκκινα γράμματα) είναι αυτά που προτείνω για δραστηριότητες με τα παιδιά – βρείτε κι άλλα.

Ο ΜΩΒΙ ΚΑΙ ΤΑ ΒΡΩΜΙΚΑ ΧΕΡΑΚΙΑ

Ποιος ξέρει τη Σαπόνα;

Τη χώρα εννοώ! Μια μικρή, πολύ μικρή χώρα που δεν υπάρχει στον χάρτη, ούτε στην υδρόγειο σφαίρα.

Η Σαπόνα! Ναι!!!

Μια πανέμορφη χώρα, γεμάτη ποτάμια με σαπουνάδες, καταρράκτες από αφρούς και περιβάλλον καθαρό σαν το κρύσταλλο!

Εκεί ζουν ευτυχισμένα όλα τα σαπουνία του κόσμου!

Ζωγραφική άσκηση φαντασίας

Στην δραστηριότητα αυτή, που προτείνω να υλοποιηθεί τελευταία, τα παιδιά μπορούν να ζωγραφίσουν τη Σαπόνα αφού τους διαβάσουμε μια φορά ακόμα την παραπάνω περιγραφή της χώρας.

**** Καθώς ζωγραφίζουν, ενθαρρύνουμε τα παιδιά να εμπλουτίσουν την περιγραφή της Σαπόνας με δικές τους φανταστικές εικόνες. – Αν δυσκολευτούν τα βοηθάμε με ερωτήσεις, π.χ Τι γινόταν όταν έβρεχε στη Σαπόνα;
Τι χρώμα είχαν τα βουνά σ' αυτήν τη χώρα;**

Στις μέρες μας υπάρχει ένας μεγάλος, φαρδύς, καλοστρωμένος δρόμος που μας οδηγεί εκεί, – όχι ακόμα όλες τις χώρες και όλους τους ανθρώπους της γης μας, δυστυχώς... Πολλοί όμως είναι αυτοί σήμερα, που εύκολα επισκέπτονται τη Σαπόνα.

Αυτό δεν συνέβαινε πάντα...

Στα πολύ παλιά χρόνια ο δρόμος αυτός δεν υπήρχε, υπήρχε μόνο ένα μικρό μονοπατάκι στην άκρη της Σαπόνας που ένωνε τη χώρα με τον υπόλοιπο κόσμο. Τόσο άκρη, τέρμα θεού, βρισκόταν αυτό το μονοπατάκι που κανείς δεν πήγαινε ποτέ. Το είχαν σχεδόν ξεχάσει εντελώς και αυτό είχε αγριέψει – έτσι μόνο του που ήταν όπως δεν το πλησίαζε κανείς, τι να κάνει κι αυτό; Είχε γεμίσει λοιπόν χόρτα, αγκάθια, κλαδιά, πέτρες και θάμνους και είχε κλείσει.

Κανένας λοιπόν δεν είχε πάει ποτέ στη Σαπόνα, αλλά και κανένας κάτοικος της Σαπόνας, αυτά τα μικρά, πολύχρωμα, μυρωδάτα σαπουνάκια, - δεν είχαν πάει ποτέ πουθενά.

Δεν τα ένοιαζε όμως, καρφάκι δεν τους καιγότανε!

Τόσο όμορφη ήταν η ζωή στη μυρωδάτη, πολύχρωμη, υπέρλαμπρη χώρα τους, που τα σαπουνάκια που έμεναν εκεί δεν ήθελαν ποτέ να φύγουν, ούτε να ταξιδέψουν, ούτε καν μια βόλτα, έτσι από περιέργεια να δουν πώς ζει ο υπόλοιπος κόσμος!

Ερώτηση / άσκηση φαντασίας – ίσως και μικρές αναπαραστάσεις / μικροί αυτοσχεδιασμοί

Πώς περνούσε ο χρόνος στη Σαπόνα;

Τι έκαναν τα σαπουνία εκεί και περνούσαν τόσο καλά που δεν ήθελαν να φύγουν;

Πήγαιναν άραγε σχολείο;

(ίσως εδώ μπορούμε να κάνουμε την πρώτη μας απόπειρα να «παίζουμε» χρησιμοποιώντας τα σαπουνάκια σαν «κούκλες»...)

Κανένα σαπουνί δεν είχε πλησιάσει ποτέ το αγριεμένο μονοπάτι...

Πέρασαν χρόνια και καιροί, ώσπου να φτάσει η μέρα, που κάποιος θα αποφάσιζε να το κάνει!

Ένα καλόκαρδο, πανέξυπνο, τετράγωνο μωβ σαπουνάκι με άρωμα λεβάντας, ο Μωβί!

Όλοι στη Σαπόνα τον αγαπούσαν τον Μωβί! Κι ας έλεγαν οι φίλοι του, μισοαστεία - μισοσοβαρά πως είναι κάπως γκρινιάρης και συχνά σκεφτικός και λίγο μουτρωμένος. Ξέρετε κάτι; Ίσως και να ήταν...

ΜΩΒΙ

Πώς να νιώσω ικανοποιημένος, όσο όμορφη κι αν ήταν η ζωή στη Σαπόνα, όταν βαθιά μέσα μου, ξέρω πως υπάρχει κάτι Κάτι σημαντικό που πρέπει να μάθω, να δω, να ακούσωκάτι...που με εμποδίζει να ευχαριστηθώ με όλη του την καρδιά τις βουτιές στα αφρισμένα ποτάμια και τις βόλτες στις αρωματισμένες πεδιάδες..
Αχ!

Και δώσ' του αναστεναγμούς και ξεφυσήματα και πέρα δώθε εκνευρισμένος.

Αυτοσχεδιασμός - Ζητάμε από τα παιδιά να «ζωντανέψουν» τον Μωβί, «παίζοντας» τον ρόλο (μπορούν να χρησιμοποιήσουν το μωβ σαπουνάκι για κούκλα σε ένα πρόχειρο κουκλοθέατρο ή και όχι)

Έπρεπε να φύγει! Να ταξιδέψει! Να δει τι υπάρχει πέρα από τον κόσμο του.

Παρόρμηση! Φώναξε ο δάσκαλός του ένα σοφό παλιό πράσινο σαπούνι, όταν ο Μωβί του εκμυστηρεύτηκε αυτά που σκεφτόταν!

Παρόρμηση! Έτσι λέγεται αυτό που νιώθεις! Πρέπει να την ικανοποιήσεις! Μπορείς και όχι. Όμως τότε θα παραμείνεις λίγο γκρινιάρης για πάντα!

Ζωντανέψτε τον διάλογο του Μωβί με τον δάσκαλό του. Βοηθήστε τα παιδιά να τον εμπλουτίσουν.

Όταν άκουσε αυτά τα λόγια ο Μωβί, ήξερε ήδη πως ήταν θέμα χρόνου να περάσει τα σύνορα της Σαπόνας!

Ένα κρυστάλλινο πρωινό λοιπόν, λίγα κρυστάλλινα πρωινά μετά το κρυστάλλινο πρωινό που μίλησε ο Μωβί με τον δάσκαλό του,... αποφάσισε πως ήρθε η ώρα να το κάνει!

Εκείνο το πρωί όλοι οι φίλοι του είχαν πάει να παίξουν δίπλα σε έναν κίτρινο αφρισμένο καταρράκτη που μύριζε λεμόνι. Κάποιοι είχαν πει να μην του το πούνε – να πάνε χωρίς αυτόν στον κίτρινο καταρράκτη – *θα είναι «πεσμένος» και θα μας χαλάσει την διασκέδαση*, είπαν – τελικά όμως του τον κάλεσαν γιατί οι πιο πολλοί συμφώνησαν πως μπορεί να γκρινιάζει πού και πού αλλά είναι γενναίος, έξυπνος, ειλικρινής – ένα καλό σαπουνάκι που του αξίζει μια θέση στην παρέα.

Έτσι ο Μωβί ξεκίνησε να πάει να τους βρει, λίγο πριν φτάσει όμως σταμάτησε αποφασιστικά και είπε:

«Ζω σε μια υπέροχη χώρα! Όμως θέλω να δω και τι υπάρχει πέρα από αυτήν! Ναι! Ήρθε η ώρα να ταξιδέψω!!!»

Πριν βραδιάσει είχε ήδη απομακρυνθεί αρκετά και το μόνο που άκουγε ήταν ένα βουητό από το κέντρο της χώρας του, που ο Μωβί φανταζόταν πως ήταν το χαρούμενο βουητό από τα γέλια, τα πειράγματα και τα παιχνίδια των φίλων του...

Φωνητικός αυτοσχεδιασμός - Μπορούμε να ζητήσουμε από τα παιδιά να «δημιουργήσουν» με τη φωνή τους το χαρούμενο βουητό που φτάνει στα αυτιά του Μωβί!

Συνέχισε να περπατάει ώσπου οι φωνές σταμάτησαν και σκοτείνιασε για τα καλά και τότε μόνο, όταν δεν έβλεπε τίποτα μπροστά του, δεν είχε και φεγγάρι εκείνο το βράδυ, τότε μόνο σταμάτησε και ξάπλωσε πάνω σε μια όμορφη μεγάλη πέτρα που βρήκε.

Κοιμήθηκε αμέσως, τόσο κουρασμένο ήταν!

Φωνητικός αυτοσχεδιασμός - Αν «πέτυχε» ο προηγούμενος φωνητικός αυτοσχεδιασμός ζητάμε από τα παιδιά να τον ξανακάνουν προσπαθώντας αυτήν την φορά να πέφτει η ένταση καθώς ο Μωβί απομακρύνεται ...ώσπου να σιγάσει τελείως...**

Όταν ξύπνησε το πρωί, άνοιξε τα μάτια του και είδε το αγριεμένο μονοπάτι να το κοιτάζει, όχι τόσο αγριεμένο για να πούμε την αλήθεια, μάλλον γεμάτο απορία θα το έλεγες – και κάποια στιγμή του λέει: «Ε, εσύ μικρέ δεν με φοβάσαι;»

«Γιατί να σε φοβηθώ;» απαντάει το σαπουνάκι.

«Δεν είμαι άγριος;»

«Δεν φαίνεσαι και πολύ άγριος. Άλλωστε κοιμήθηκα μπροστά στα πόδια σου και δεν μου έκανες τίποτα, ή μάλλον με βοήθησες, κοίτα τι ωραία σκιά που κάνεις, με άφησες να κοιμηθώ ως αργά και να ξεκουραστώ!»

«Χμ! Χμ! Βοήθησα ε; Μπορεί, αν όμως προσπαθήσεις να με περάσεις θα το μετανιώσεις!»

«Δεν νομίζω!» είπε ο Μωβί! «Να κοίτα, είμαι ευλύγιστος και μικρός κι εσύ δεν είσαι και τόσο άγριος όσο νομίζεις! – Υπάρχουν ανοίγματα ανάμεσα σου, αρκετά για να περάσει ένα σαπουνάκι όπως εμένα!»

Και τότε παιγνιδιάρικα και γεμάτος ενθουσιασμό, αλλά ευγενικά, έτρεξε μέσα στο μονοπάτι. Και το μονοπάτι εκτίμησε το θάρρος του – του άρεσε κιόλας που θα είχε για λίγο παρέα – και μαλάκωσε όσο μπορούσε τις πιο αγριεμένες πλευρές του. Έτσι προτού το καταλάβει και χωρίς να γρατσουνιστεί καθόλου, ο Μωβί βρέθηκε στην άλλη πλευρά του μονοπατιού και είδε δρόμους, δρόμους πολλούς, που οδηγούσαν σε άλλους κόσμους.

**Αυτοσχεδιασμός / δραματοποίηση
Από το ξύπνημα του Μωβί μέχρι το πέρασμα του μέσα από το αγριεμένο μονοπάτι.**

Το σαπουνάκι μας τότε γύρισε, κοίταξε το μονοπάτι και ρώτησε.

«Και τώρα; Πού πάω; Έχεις να μου δώσεις κάποια συμβουλή; Κάποια πληροφορία ίσως; Ποιον δρόμο λες να ακολουθήσω;»

«Μείνε λίγο ακόμα μαζί μου και θα δεις, κάτι θέλω να σου δείξω, μετά αποφασίζεις μόνος σου», απάντησε το αγριεμένο μονοπάτι που δεν θα το λέμε πια από ‘δω και μπρος αγριεμένο μονοπάτι – γιατί δεν ήταν πια αγριεμένο – θα το λέμε απλά το Μονοπάτι...

Έτσι κι έγινε. Ο Μωβί κάθισε αναπαυτικά πάνω σε ένα μεγάλο φύλλο που είχε πέσει στο χώμα. Το μονοπάτι λέει, είχε κάτι να του δείξει! Αλήθεια; Ποιος ξέρει; Βρε μήπως του έκανε πλάκα; Τώρα το γνώρισε – μήπως είναι κάποιος που κάνει φάρσες; Ότι και να ήταν, αποφάσισε να μείνει γιατί το κοίταζε και το είδε κάπως μελαγχολικό – ας είναι – λίγη παρέα θα του έκανε καλό.

Γρήγορα έπιασαν την κουβέντα, να γέλια και πειράγματα, να ιστορίες και εκμυστηρεύσεις, έπεσε πάλι το βράδυ...

Λεκτικός αυτοσχεδιασμός

Τι λέγανε ο Μωβί με τον φίλο του το μονοπάτι;

«Πω, πω» είπε κάποια στιγμή το σαπουνάκι... «Βράδιασε! Μα τι έγινε, μίκρυνε η μέρα ή η παρέα σου είναι τόσο ευχάριστη που δεν κατάλαβα πώς πέρασε η ώρα;»

«Ευχαριστώ! Και εγώ πέρασα πολύ ωραία μαζί σου», είπε γεμάτο χαρά το μονοπάτι. «Θα τα πούμε αύριο πάλι! Κοιμήσου τώρα να ξεκουραστείς! Εγώ θα σε προσέχω!»

«Δεν μου είπες όμως...» -

«Κοιμήσου τώρα! Θα τα πούμε το πρωί!»

.....
.....
.....

Ήρθε λοιπόν το άλλο πρωί, ξύπνησε ο Μωβί, άνοιξε τα μάτια του.... Αμάν! τα ξανάκλεισε αμέσως φοβισμένο – αμάν!

«Μην φοβάσαι» –

«Δεν θα σε πειράζουμε, εμείς δεν πειράζουμε ποτέ κανέναν!» –

«Πώς σε λένε;»

«Από πού ήρθες;» -

«Με λένε Μωβί και έρχομαι από τη Σαπόνα», είπε με σιγανή φωνή...

«Μωβί;»

«Σαπόνα;»

«Βρήκε το μονοπάτι! Βρήκε το πέρασμα!» Αρχισαν να φωνάζουν – και τότε μόνο το σαπουνάκι άνοιξε σιγά σιγά τα μάτια του και είδε.....δυο βρώμικα χεράκια να πηδάνε πάνω κάτω χαρούμενα και να σκαρφαλώνει και να ανεβαίνει το ένα πάνω στο άλλο.

Ξαφνικά ένας μεγάλος ενθουσιασμός γέμισε την ψυχούλα του!

Ήξερε αμέσως τι έπρεπε να κάνει και είπε αποφασιστικά:

«Πω, πω τι βρώμικα χεράκια! Ελάτε να σας καθαρίσω και μετά τα λέμε!»

«Ναι! Γιούπι! Ναι! Ναι! Θα μας καθαρίσει!» Φώναζαν τα βρώμικα χεράκια και μαζί με τον Μωβί έτρεξαν μέχρι την πιο κοντινή λιμνούλα και φρουτ! Φρατ! Φριτ! Σπλιτς! Σπλιτς! Σπλατς! Τρίφτηκαν καλά καλά και μέσα σε ένα λεπτό είχαν γίνει πεντακάθαρα! Και μύριζαν και υπέροχο άρωμα λεβάντας!

Αχ!!!!!!!!!!!!!! Τι ανακούφιση ήταν αυτή!

Δραματοποίηση – Ένα παιδί με τα χεράκια του θα παίζει τα βρώμικα χεράκια και κάποιον άλλο τον Μωβί.

Όλοι μαζί μετά πλησίασαν το μονοπάτι.

«Σας ξέρω εσάς, σας βλέπω κάθε μέρα! Περνάγατε από εδώ κάθε μέρα και ψάχνατε πέρασμα για τη Σαπόνα!» τους φώναξε αυτό καθώς πλησίαζαν.

«Ψάχνατε πέρασμα για την Σαπόνα;;; Ώστε ψάχνετε να μας βρείτε;;;» μουρμούρησε έκπληκτος ο Μωβί!

«Βέβαια! Κάθε μέρα! Είστε η μόνη μας ελπίδα! Κάθε μέρα κάνουμε χιλιόμετρα γύρω γύρω, προσπαθώντας να βρούμε κάποιο πέρασμα που οδηγεί σε εσάς!

Όλα τα βρώμικα χεράκια σας ψάχνουν! Άλλο ψάχνει εδώ, άλλο εκεί...»

μετά γύρισαν και κοίταζαν το μονοπάτι και ρώτησαν:

«Μα γιατί δεν σε βλέπαμε τόσο καιρό, πού ήσουν;»

«Ήμουν άγριο έτσι δεν πλησιάζατε πολύ και δεν μπορούσατε να με δείτε.»

«Άγριο; Μα τώρα είσαι ένα ανοιχτό, ωραίο, εξοχικό μονοπατάκι και μια χαρά μπορούμε να σε δούμε και να σε περάσουμε!»

«Με την βοήθεια του φίλου μου του Μωβί, από άγριο μονοπάτι έγινα ...φιλικό μονοπάτι! Πολύ καλύτερα έτσι! Ένα φιλικό μονοπάτι έχει και περισσότερους φίλους! Και πώς μου αρέσει η παρέα!!!»

Αχ! Αυτός ο Μωβί! Τα καθαρά χεράκια τώρα τον κοίταζαν με λατρεία!

Όχι μόνο τα είχε πλύνει και τα είχε καθαρίσει, αλλά είχε ανακαλύψει και το μονοπάτι και το είχε βοηθήσει να γίνει χαρούμενο και φιλικό!

Μα είναι θαυμάσιο σαπουνάκι!

Ο Μωβί είδε πως τον κοίταζαν με θαυμασμό και αγάπη και χωρίς να διστάσει είπε:

«Ψάχνατε τη Σαπόνα! Πάμε λοιπόν! Θα σας οδηγήσω εγώ αμέσως εκεί!»

«Γιούπι!!!

«Φίλε μου φεύγουμε», γύρισε και είπε αμέσως μετά στο μονοπάτι, «σύντομα όμως πιστεύω, πολύ κόσμος θα περνάει από εδώ και θα σου κάνει παρέα!»

Και είχε δίκιο, πολύς κόσμος θα περνούσε από εκεί – αλλά αυτό δεν θα γινόταν τόσο εύκολα.

Αμέσως μετά πήρε τα καθαρά χεράκια και όλοι μαζί τράβηξαν μέσα από το μονοπάτι που τώρα ήταν ακόμη πιο ανοιχτό και φιλικό.

Γρήγορα έφτασαν στη Σαπόνα! Πετώντας σχεδόν!!!

Πω! Πω!

Πω! Πω! Πω!

Τέτοια ομορφιά δεν είχαν ξαναδεί! Θαμπώθηκαν από την ομορφιά τα χεράκια!

Και να! να τους δείχνει ο Μωβί τους καταρράχτες και να! τις μυρωδάτες λίμνες και τα χρωματιστά ποτάμια και να καμαρώνει για την υπέροχη χώρα του.

Αυτοσχεδιασμός

Ο Μωβί δείχνει τα αξιοθέατα της Σαπόνας!

Αφού λοιπόν πρώτα σιγουρεύτηκε πως χόρτασαν να βλέπουν, να μυρίζουν και να αγγίζουν, γιατί τα χέρια, χέρια είναι, καταλαβαίνετε όλο να αγγίζουν θέλουν, ο Μωβί αποφάσισε πως ήρθε η ώρα να κάνουν αυτό που πρέπει.

Πολλά βρώμικα χεράκια περιμένουν από τα σαπούνια βοήθεια. Μόνο τα σαπούνια μπορούν να τα βοηθήσουν!

Να ειδοποιήσει τους φίλους του αλλά και όλους τους κατοίκους της Σαπόνας γρήγορα!

Πρέπει να τους πείσει όλους! Πρέπει να τα καταφέρει!

Άρχισε λοιπόν να φωνάζει σε όποιον έβρισκε – να τον τραβάει και να τον σπρώχνει και με γουρλωμένα τα ματάκια του γεμάτα αγωνία να εξηγεί πως πρέπει γρήγορα να τρέξουν – γρήγορα! Γρήγορα!

«Τι; Ακόμα εδώ είστε; Πρέπει να τρέξουμε λέμε, και να βοηθήσουμε όσους κινδυνεύουν!»

Τίποτα δεν καταλάβαιναν τα άλλα σαπουνάκια!

«Τι μικρόβια; Τι κινδυνεύουν; Ποιοι κινδυνεύουν; Ποιους να βοηθήσουμε; Εμείς;;; Τι λέει καλέ;;;»

Κανένας δεν του έδινε σημασία!

Δραματοποίηση

Ο Μωβί γεμάτος αγωνία προσπαθεί να κινητοποιήσει τους συμπολίτες του.

Τα σαπουνάκια όμως καλοπερνάνε και κανένα δεν έχει όρεξη να τον ακούσει!

«Ακούστε τι θα κάνουμε», είπε ο Μωβί στα χεράκια που τον κοίταγαν σαν κάπως απογοητευμένα. «Θα σας πάω σε ένα ωραίο μέρος να ξεκουραστείτε και να χαλαρώσετε κι εγώ θα κοιτάζω να τους πείσω – όταν τους πείσω θα έρθω να σας πάρω και όλοι μαζί θα κάνουμε αυτό που πρέπει.»

Πολύ ευχαριστήθηκαν τα χεράκια με αυτά που άκουσαν.

Μια και δυο, τα πήγε λοιπόν σε μια υπέροχη πορτοκαλί λίμνη που μοσχοβολούσε άνθη πορτοκαλιάς και τα άφησε εκεί.

Την καλύτερή τους είχαν τα χεράκια!

«Με την ησυχία σου! Μη βιαστείς!» του φώναξαν...

Ο Μωβί όμως είχε ήδη φύγει! Αυτός βιαζόταν να γυρίσει γρήγορα πίσω.

Είχε σκεφτεί πως θα ήταν καλύτερο να πάει δίπλα στα ποτάμια και στους καταρράκτες, όπου εκεί υπήρχαν πολλά μαζεμένα σαπουνάκια και να τους τα ψάλει

για τα καλά! Ακούς εκεί να μην του δίνουν σημασία! Να μην καταλαβαίνουν!
Ντροπή τους!!!

Πλησίασε μια μεγάλη παρέα που χαχάνιζαν ανέμελα, αραγμένα δίπλα από ένα
σαπουνоруάκι καιάρχισε να λέει με δυνατή και λίγο αυστηρή φωνή!

*«Κάθεστε και χαίρεστε και χαζογελάτε;;; Νομίζετε πως μόνο αυτό ήρθατε να κάνετε σ’
αυτήν την ζωή;;; Ξέρετε πόσοι υποφέρουν;;; Δε σας νοιάζει;;; Η αποστολή μας είναι
να κρατάμε τον κόσμο καθαρό! Ποιος θα σώσει τα βρώμικα χέρια από τα μικρόβια;;;»*

Στην αρχή τα σαπούνια τον κοίταζαν με απορία, μετά κάποια άρχισαν να χαζογελούν
- νόμιζαν πως ο Μωβί είχε έρθει να «παιξει» θέατρο ή κάτι τέλος πάντων για να
διασκεδάσουν... μήπως τους έλεγε κάποια ιστορία; Ό,τι και να ήταν, δεν τους
πολυάρεσε όμως και του είπαν να σταματήσει.

Που να σταματήσει όμως το σαπουνάκι μας! Είχε πάρει φόρα και όχι μόνο δεν
σταμάτησε αλλά συνέχισε και μάλιστα πιο δυνατά και με περισσότερο πάθος!

*«Η αποστολή μας είναι να κρατάμε τον κόσμο καθαρό!
Ποιος θα σώσει τα βρώμικα χέρια από τα μικρόβια;;;
Ξέρετε πόσοι υποφέρουν;;; Δεν σας νοιάζει;;;» Ντροπή!!!
Ναι, παίζτε με τους αφρούς και τις σαπουνάδες...!!! Πιστεύετε πως αυτός είναι ο
σκοπός της ζωής σας;;; ΟΧΙ!!!!*

*«Α, σταμάτα πια Μωβί!!!! Μας έχεις σπάσει τα νεύρα!!!!!! Σταμάτα γιατί.....
Γιατί.....Τώρα θα δεις....»Είπε ένα σκληρό μεγάλο σαπούνι, και αμέσως
μετά, σαν να τους έδωσε σήμα, όλα τα σαπουνάκια όρμησαν, σήκωσαν τον Μωβί
στον αέρα και τον πέταξαν μέσα στο ρυάκι –
«Να, για να μάθεις!»*

Τρεις ώρες έκανε ο Μωβί να βγει από εκεί!!!

Και όταν βγήκε, τι νομίζεται πως έκανε;;;
Ακριβώς! Μια από τα ίδια!!!!!!

Μέχρι το τέλος της μέρας είχε διαδοθεί σε όλη τη Σαπόνα πως ο Μωβί παραείχε γίνει
γκρινιάρης, ενοχλητικός και φωνακλός και καλό θα ήταν να τον αποφεύγουν!!!
Όλοι!!!!

Προσπαθούσε να τους πλησιάσει και να τους μιλήσει για την Μεγάλη Αποστολή των
Σαπουνιών, αυτός; – Έτρεχαν μακριά του όλα τα σαπούνια και κανείς δεν τον
άκουγε!

Και όσο αυτά έτρεχαν μακριά του, τόσο το σαπουνάκι μας τα έχανε και μπερδεύονταν!
Και όσο τα έχανε και μπερδεύονταν τόσο πιο αυστηρός και μωτρωμένος γινόταν και
φαινόταν και τόσο τα άλλα σαπουνάκια...έπαιρναν δρόμο!....

Δεν ήξερε τι να κάνει ο Μωβί!

Ωρες μετά, απογοητευμένος και κουρασμένοςπροσπαθούσε να καταλάβει τι
έφταιγε – γιατί δεν του έδινε κανείς σημασία;;;

Τι θα έκανε τώρα;

Σε λίγο τα χεράκια που τον περίμεναν πώς και πώς, θα άρχιζαν να ανησυχούν!
Πώς θα γύριζε πίσω; Θα τα απογοήτευε εντελώς!

«Έμαθα πως κάτι προσπαθείς να πεις στον λαό της Σαπόνα Μωβί! Είναι αλήθεια;;;»

Σήκωσε τα δακρυσμένα ματάκια του το σαπουνάκι και αντίκρισε τον δάσκαλό του!
Το παλιό σοφό πράσινο σαπούνι!

«Ναι! Δάσκαλε! Δάσκαλε! Άκουσε με καλέ μου δάσκαλε!!! Πέρασα το άγριο μονοπάτι, που δεν ήταν και τόσο άγριο, ήταν φιλικό και βγήκα απέναντι, κι εκεί δρόμοι παντού οδηγούσαν – αλλά δεν πρόλαβα να πάω, γιατί τα βρώμικα χεράκια, που τώρα δεν είναι πια βρώμικα και» –

«Ε, σταμάτα! Σταμάτα Μωβί! Δεν καταλαβαίνω τίποτα!»

Και είχε δίκιο... Έτσι όπως φώναζε ο Μωβί, έτσι όπως είχε γουρλώσει τα ματάκια του και κουνιόταν με αγωνία πέρα δώθε, κανείς δεν μπορούσε να καταλάβει!

«Πάρε δυο βαθιές αναπνοές και πες τα μου όλα από την αρχή όμορφα και ήρεμα»

Πήρε δυο βαθιές αναπνοές το σαπουνάκι και αργά και καθαρά τα εξήγησε όλα στον δάσκαλο και ο δάσκαλος τότε του είπε: «Έτσι θα πας να τα πεις στα άλλα σαπουνάκια! Όμορφα, ήρεμα, καθαρά, χωρίς φωνές και υποδείξεις! Κατάλαβες Μωβί; Μόνο έτσι θα καταφέρεις να τους πείσεις! Και πρέπει να καταφέρεις να τους πείσεις! Γιατί έχεις δίκιο! Αυτός είναι ο σκοπός μας και άμα τον εκπληρώσουμε η ζωή μας και όχι μόνο η δική μας αλλά και οι ζωές πολλών άλλων θα γίνει καλύτερη»

«Ναι δάσκαλε! Τα βρώμικα χεράκια κινδυνεύουν χωρίς τη βοήθεια μας!»

Δραματοποίηση

Ο Μωβί στην αρχή προσπαθεί γεμάτος ένταση να εξηγήσει όλα όσα έμαθε για τα βρώμικα χέρια - όμως αμέσως μετά τα λόγια του δασκάλου του, ξαναπροσπαθεί ήρεμα και καθαρά.

«Μπράβο, μπράβο, έτσι», είπε ο δάσκαλος.

«Να, κοίτα, ο Τριαντάφυλλος. Φώναξέ τον να δοκιμάσεις.»

Ο Τριαντάφυλλος ήταν ένα ροζ στρογγυλό σαπουνάκι με άρωμα; Τριαντάφυλλο!
Σωστά!

Τον φώναξε κοντά του ο Μωβί – αυτός στην αρχή έκανε να φύγει – είπαμε, είχαν αρχίσει όλα τα σαπουνάκια να τον αποφεύγουν – αλλά μετά τον φώναξε και ο δάσκαλος, έτσι ο Τριαντάφυλλος, μην μπορώντας να κάνει κι αλλιώς, πλησίασε..

«Γεια σου Τριαντάφυλλε», είπε με ήρεμη φωνή το μικρό μωβ σαπούνι!

Το κοίταξε φιλικά στα μάτια και του διηγήθηκε όλα όσα του είπαν τα βρώμικα χεράκια! Του είπε ακόμα και γι' αυτό που ένοιωσε όταν τα βοήθησε να πλυθούν και να καθαριστούν! Το υπέροχο συναίσθημα που γέμισε την ψυχούλα του όταν κατάλαβε πως είχε βρει επιτέλους τον σκοπό του στη μικρή σαπουνοζωή του!

«Πρέπει να το νοιώσεις αυτό φίλε μου! Υπέροχο συναίσθημα!»

Τώρα ο Τριαντάφυλλος τον κοίταγε κι αυτός ίσια στα μάτια και το βλέμμα του δεν ήταν πια κοροϊδευτικό ούτε ενοχλημένο!

Τον είχε ΠΙΣΤΕΨΕΙ!!!

Ασκήσεις έκφρασης

Προτρέψτε τα παιδιά να παίξουν με το βλέμμα τους.

Πώς κοιτάμε κοροϊδευτικά; Πώς κοιτάμε όταν μας ενοχλούν; Πώς κοιτάμε θλιμμένα; Πώς, όταν πιστεύουμε κάποιον; Πώς κοιτάμε με θαυμασμό; κ.ά.

«Πω! Πω! Είπε ο Τριαντάφυλλος! Αυτό πρέπει να το μάθουν όλοι!!!»

«Η καλύτερα, θα πρέπει να το δουν όλοι!!» Είπε ο δάσκαλος, το σοφό πράσινο σαπούνι με αποφασιστική φωνή!

«Πάμε! Θα φέρουμε εδώ στη Σαπόνα όλα τα βρώμικα χεράκια!!!»

Φαντάζεστε παιδιά τι έγινε μετά;;;

Τι;;;

... ..
... ..
... ..

Ενθαρρύνουμε τα παιδιά να τελειώσουν το παραμύθι!

Τα βοηθάμε με ερωτήσεις να φανταστούν όσες περισσότερες λεπτομέρειες ή ακόμα και ανατροπές της ιστορίας μπορούν.

...
...
...

Και έτσι πανεύκολα σήμερα εμείς μπορούμε να πλύνουμε τα χεράκια μας.

Όλοι μαζί πλένουμε τα χέρια μας.

ΤΕΛΟΣ